

Giới Thiệu Sách Giảng

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Giăng 1:1-5, Sáng thế Ký 1:1, Giăng 1:9-13, Giăng 3:16-21, Giăng 9:35-41, Ma-thi-ơ 7:21-23, Giăng 17:1-5.*

CÂU GỐC: “Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời” (*Giăng 1:1*).

Trong bài học 1, ta bắt đầu nghiên cứu với phần kết thúc của sách Giảng. Phần kết thúc này giải thích lý do Giảng được soi dẫn để viết Kinh Thánh. Bài học tuần này sẽ quay trở lại phần đầu của sách Giảng. Nội dung đầu tiên của sách hoặc thư tín, các tác giả của Kinh Thánh Tân Ước thường cho ta biết về các chủ đề mà họ sẽ trình bày. Ở phần mở đầu của sách, Giảng cũng cho biết ông sẽ nói về chủ đề chính của sách. Các chủ đề ấy bao gồm những lẽ thật Kinh Thánh về Chúa Giê-su. Những lẽ thật này trình bày thời gian trước khi Chúa dựng nên trời đất.

Những lẽ thật Kinh Thánh này giúp ta nghiên cứu lời của Ngài, hiểu được những điều mâu nhiệm về Chúa Giê-su mà những người trong câu chuyện không hiểu được vào thời điểm đó. Ta có thể thấu hiểu những chủ đề chính mà Giảng muốn trình bày khi ông kể về Chúa Giê-su.

Bài học tuần này sẽ bắt đầu với phần giới thiệu về sách Giảng (*Giăng 1:1-18*). Phần giới thiệu sẽ cho ta một danh sách các chủ đề quan trọng nhất mà Giảng sẽ nhấn mạnh trong Phúc âm. Và sau đó, ta sẽ nghiên cứu lại những chủ đề này trong các phần khác của sách Giảng.

**Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 19 tháng 10.*

“Ban Đầu Có Ngôi Lời”

Đọc Giăng 1:1-5. Những câu này giúp ta hiểu thêm gì về Ngôi Lời, Chúa Giê-su?

Giăng bắt đầu phúc âm bằng cách kể về sự hiện diện của Chúa Giê-su, ông mở đầu bằng lẽ thật quan trọng như: “Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời” (*Giăng 1:1*). Câu gốc đặc biệt này ẩn chứa một ý tưởng rất sâu sắc và vô cùng quan trọng về Chúa Giê-su. Là con người, ta khó có thể hiểu hết ý tưởng sâu sắc này, nhưng ta phải nhờ sức Chúa để cố gắng hiểu được ý nghĩa quan trọng ở trong đó.

Điều đầu tiên mà Giăng muốn nhấn nhủ trong câu này là gợi ý cho ta về thời điểm Đức Chúa Trời tạo dựng trời đất. Giăng bắt đầu viết phúc âm bằng những lời giống như Sáng thế Ký đã bắt đầu: “Ban đầu” (*đọc Sáng thế Ký 1:1; Giăng 1:1*). Ta biết rằng Ngôi Lời, là Chúa Giê-su, đã có trước khi Đức Chúa Trời tạo dựng nên bất cứ điều gì. Vì vậy, sứ đồ Giăng nói rằng Chúa Giê-su luôn hiện diện với Đức Chúa Cha ngay từ thuở ban đầu.

Tiếp theo, Giăng cho biết “Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời”. Trong Giăng 1:18, Giăng nói: “Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết”. Câu này giúp ta hiểu rằng Chúa Giê-su và Đức Chúa Cha rất gần gũi.

Sau đó Giăng nói: “Ngôi Lời là Đức Chúa Trời” (*Giăng 1:1*). Làm thế nào Chúa Giê-su, Ngôi Lời, có thể ở với Đức Chúa Trời và đồng thời là Đức Chúa Trời? Ta có thể tìm ra câu trả lời cho câu hỏi của mình khi hiểu được ý nghĩa quan trọng trong tiếng Hy Lạp. Ngôn ngữ Hy Lạp không có mạo từ bất định để chỉ số ít là “a/an” như trong Anh ngữ. Nhưng tiếng Hy Lạp có mạo từ xác định là “the” như trong Anh ngữ. Khi Giăng viết “the” trước một từ, ông cho ta biết rằng ông đang xác định một người hoặc vật nào đó chứ không phải bất kỳ người hay vật nào. Trong Giăng 1:1, Giăng viết từ “the” trong tiếng Hy Lạp trước “Ngôi Lời”. Vì vậy, từ “the” nhắc nhở ta hãy chú ý cẩn thận đến người đặc biệt mà Giăng nói đến.

Trong câu “Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời”, Giăng viết mạo từ “the” trước từ “Đức Chúa Trời”. Giăng muốn ta biết rằng ông đang nói về Đức Chúa Cha. Nhưng khi Giăng viết “và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời” bằng tiếng Hy Lạp, Giăng không viết từ “the” trước danh xưng “Đức Chúa Trời”. Đó là vì bây giờ Giăng đang nói về Chúa Giê-su. Chúa Giê-su không phải là Đức Chúa Cha. Nhưng Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời, Ngôi Hai của Đức Chúa Trời. Ba ngôi Đức Chúa Trời bao gồm cả ba Đấng hiệp Một: Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh.

Trong Giăng 1:3,4, ông cho ta biết Chúa Giê-su là Đấng đã dựng nên muôn loài vạn vật.

“Từ thuở đời đời, Chúa Giê-su Christ đã là một với Chúa Cha; Ngài là ‘hình ảnh của Đức Chúa Trời, hình ảnh của sự vĩ đại và uy nghi của Ngài, ‘sự chói sáng của vinh hiển Ngài.’ ” —Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 19.

Tại sao thần tính trọn vẹn của Đấng Christ là phần quan trọng trong thần học? Nếu Chúa Giê-su chỉ là tạo vật, thì ta sẽ mất điều gì? Dem câu trả lời của bạn vào lớp Sa-bát và chuẩn bị thảo luận tại sao thần tính đời đời của Đấng Christ rất quan trọng cho đức tin của ta.

Ngôi Lời Trở Nên Xác Thịt

Đọc Giăng 1:1-3,14. Những câu này cho ta biết Chúa Giê-su đã làm gì? Tại sao lẽ thật Kinh Thánh này lại quan trọng đến vậy?

Giăng không bắt đầu sách phúc âm bằng cách kể về cuộc đời của Chúa Giê-su hay là danh xưng của Ngài. Giăng cũng không bắt đầu với chủ đề về công việc cứu rỗi của Chúa Giê-su. Giăng bắt đầu bằng từ *logos*, có nghĩa là “Ngôi Lời”. Vào thời Giăng, các nhà triết học Hy Lạp sử dụng từ *logos* để nói về khoa học tư duy và tất cả các quy tắc quan trọng của nó.

Nhà triết học Hy Lạp Plato đã dạy rằng cuộc sống diễn ra ở hai nơi. Một nơi là thiên đàng, là nơi mọi thứ đều hoàn hảo và không có gì thay đổi. Nơi thứ hai là trên đất này, nơi mọi thứ đều thay đổi và không có gì là hoàn hảo. Một số nhà triết học vào thời Kinh Thánh nói rằng *logos* là một nơi nằm giữa những điều hoàn hảo trên trời và những điều dễ hư mất ở trên đất. Giăng sử dụng từ *logos* theo cách hoàn toàn khác với Plato. Giăng nói lẽ thật, hay *logos*, không phải là một ý tưởng tâm linh nào đó khó hiểu. Ngoài ra, *logos* không phải là một nơi nào đó nằm giữa trời và đất.

Đối với Giăng, *logos* là một Đấng toàn năng: Là Chúa Giê-su Christ. Ngài đã trở thành người và sống giữa chúng ta (*Giăng 1:4*).

Giăng cũng tin rằng *logos* là Lời Chúa, hay Kinh Thánh. Quan trọng hơn, Đức Chúa Trời giao tiếp với chúng ta. Ngài tỏ mình ra cho mọi người một cách tuyệt diệu nhất: Chúa Giê-su đã trở thành người và sống với chúng ta (*Giăng 1:14*). Sách Giăng kể về cuộc đời Chúa Giê-su, *logos* bày tỏ cho ta hiểu về Đức Chúa Trời hằng hữu, Đấng không bị giới hạn bởi thời gian và không gian. Ngài là Đức Chúa Trời luôn hành động và giao tiếp với con người một cách đặc biệt. Từ *logos* cho ta hiểu rằng Chúa hằng sống đã trở thành con người, một người có thân thể như ta. Trong *Giăng 1:14*, ông nói *logos* hay “Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta” (*Giăng 1:14*). Từ này được viết là “ở giữa” có nghĩa là “dựng lều”. Giăng sử dụng Hy ngữ để giúp ta nhớ đến Xuất Ê-díp-tô Ký 25:8. Trong câu này, Đức Chúa Trời bảo dân Y-sơ-ra-ên dựng nên một nơi thờ phượng giống như cái lều (Đền Tạm) và Đức Chúa Trời có thể ngự và sống với dân Ngài. Tương tự, Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời, sống trong thân xác con người. Ngài giấu vinh quang của Ngài trong xác thịt con người để mọi người có thể gặp Ngài khi Ngài còn ở trên đất.

Chúa là Đấng đã dựng nên chúng ta, chính Ngài đã trở thành một người như chúng ta và sống với chúng ta. Ô! Điều này cho bạn biết gì về tình yêu thương của Chúa dành cho nhân loại?

Vâng Theo Hoặc Chống Đối Ngồi Lời

Đọc Giăng 1:9-13. Trong những câu này, Giăng nói gì về cách con người suy nghĩ và cảm nhận về Chúa Giê-su?

Giăng 1:1-18 là phần giới thiệu về sách Giăng, là sách kể về cuộc đời của Chúa Giê-su. Giăng 1:1-18 cho biết Chúa Giê-su là ai. Những câu này cũng cho ta biết người thời đó nghĩ và cảm nhận thế nào về Chúa Giê-su. Giăng cũng gọi Chúa Giê-su là “Ánh sáng thật” (*Giăng 1:9*). Chúa Giê-su giống như ánh sáng vì lời Ngài chiếu soi tâm hồn và tâm trí con người. Chúa Giê-su giống như ánh sáng giúp ta hiểu được Kinh Thánh. Như C. S. Lewis đã viết, “Tôi tin vào Cơ Đốc giáo giống như cách tôi tin mặt trời mọc vì tôi thấy mặt trời mọc. Khi mặt trời mọc, ánh sáng của nó giúp tôi nhìn thấy mọi thứ khác.” — “Is Theology Poetry?” (Nhà xuất bản Đại học Samizdat, 2014), tr. 15, xuất bản năm 1944. Ngoài ra, hãy đọc Giăng 1:9 thực sự muốn nói gì. Ánh sáng đến với con người. Nhưng không phải ai cũng đón nhận ánh sáng. Ta sẽ tìm hiểu trong bài học ngày mai, một trong những ý tưởng quan trọng nhất của sách Giăng là cách người ta tin nhận hay từ chối Chúa Giê-su. Ý tưởng đó bắt đầu ngay tại đây trong Giăng chương 1. Sự thật đáng buồn là Đấng Cứu Rỗi đã đến với dân Ngài, dân Do Thái. Nhưng nhiều người không tin nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi.

Trong Rô-ma 9-11, Phao-lô nói điều tương tự: nhiều người Do Thái đã từ chối Chúa Giê-su. Nhưng ở phần kết luận, Phao-lô nhắc đến một tin vui. Phao-lô nói nhiều người Do Thái, cùng với những người không phải Do Thái, sẽ tin nhận Chúa Giê-su là Cứu Chúa của họ. Phao-lô cảnh báo những người không phải Do Thái đừng khoe khoang về việc tiếp nhận Chúa Giê-su, như thể họ tốt hơn người Do Thái. Sứ đồ Phao-lô nói: “Nếu chính người đã bị cắt khỏi cây ô-li-ve hoang thuận tánh mình, mà được tháp vào cây ô-li-ve tốt nghịch tánh, thì huống chi những kẻ ấy là nhánh nguyên sẽ được tháp vào chính cây ô-li-ve mình!” (*Rô-ma 11:24*).

Tương tự, Giăng nói rằng tất cả những người tin nhận Chúa Giê-su là Đấng Cứu Rỗi của họ, thì sẽ trở thành con của Đức Chúa Trời. Ta trở thành con cái của Chúa khi ta tin Ngài. (*Đọc Giăng 1:12,13*).

Ý tưởng này kết nối phần giới thiệu của Giăng về Chúa Giê-su với phần cuối của sách Giăng. Trong Giăng 20:31 cho biết lý do tại sao ông viết sách này: Để mọi người tin rằng Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế, Con Đức Chúa Trời, và khi họ tin, họ sẽ nhận được sự sống đời đời bởi danh Ngài.

Cuộc sống của bạn được thay đổi thế nào khi trở thành con cái Đức Chúa?

Các Chủ Đề Chính - Tin Nhận/Từ Chối

Đọc Giăng 3:16-21; 9:35-41; và 12:36-46. Những câu này cho ta thấy cùng một ý tưởng về việc tin nhận/từ chối Chúa Giê-su mà ta đã thấy trong phần giới thiệu sách Giăng về cuộc đời Chúa Giê-su như thế nào?

Trong sách Giăng, có hai nhóm người: (1) những người tin Chúa Giê-su và tin nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi, và (2) những người chọn không tin Ngài.

Những người theo Chúa Giê-su thuộc nhóm thứ nhất. Ni-cô-đem (người chậm tin), người nữ bên giếng và người mù bẩm sinh cũng vậy. Nhóm thứ hai là những người Pha-ri-si, một nhóm các nhà lãnh đạo tôn giáo và các thầy tế lễ thượng phẩm, là những nhà lãnh đạo tôn giáo hàng đầu của người Do Thái. Nhóm này cũng bao gồm một trong những người đã theo Chúa Giê-su, Giu-đa, và những người đã chứng kiến Chúa làm phép lạ cho hơn 5,000 người ăn.

Giăng không dùng chữ “đức tin” hay “niềm tin” (Hy ngữ *pistis*) ở bất kỳ nơi nào trong sách Giăng khi kể về cuộc đời Chúa Giê-su. Nhưng Giăng sử dụng chữ “tin” (Hy ngữ *pisteuo*) 98 lần! Chữ này được dùng trong Tân Ước 241 lần. Vì vậy, ta có thể thấy động từ “tin” là một ý tưởng rất quan trọng trong sách Giăng. Tại sao ông sử dụng động từ “tin” mà không phải là danh từ “đức tin” hay “niềm tin”? Có lẽ Giăng muốn ta hiểu rằng trở thành một Cơ Đốc nhân là điều ta phải hành động. Ta thể hiện mình là những Cơ Đốc nhân trong cách ta sống chứ không chỉ vào những gì ta tin, vì ta biết ma quỷ cũng tin Chúa Giê-su (*Gia-cơ 2:19*).

Trong sách Giăng, có hai nhóm người có cách nghĩ khác nhau về Chúa Giê-su. Những người tin Chúa Giê-su sẽ đến với Ngài và không trốn tránh Ngài. Họ chấp nhận lời Ngài, ngay cả khi Ngài quở trách hay cảnh báo họ. Chúa Giê-su chính là Ánh Sáng chiếu soi trên họ. Nhóm người này tin tuyệt đối nơi Chúa và trở thành con cái Chúa.

Những người không tin nhận Chúa Giê-su sẽ đến để chống đối Ngài. Họ yêu tội lỗi hay sự dối trá chứ không yêu ánh sáng lẽ thật Kinh Thánh. Nhóm này cho rằng lời phán của Chúa Giê-su khó chấp nhận. Họ thấy Chúa vi phạm các luật lệ của họ và không hành động như những gì họ mong đợi. Họ phán xét Chúa. Họ không để cho những lời giảng dạy của Ngài phán xét lòng họ. Ta thấy hành vi này lặp đi lặp lại nơi các nhà lãnh đạo tâm linh Do Thái. Là những người lãnh đạo tâm linh cho dân tộc mình, lẽ ra họ phải tin nhận Chúa Giê-su trước hết.

Qua đời sống, bạn thể hiện đức tin mình nơi Chúa Giê-su theo cách nào, hay trong tâm trí chỉ chấp nhận Ngài là Đấng Mê-si? Tại sao biết được sự khác biệt giữa hai điều này là rất quan trọng? (*Xem Ma-thi-ơ 7:21-23*).

Các Chủ Đề Chính - Sự Vinh Hiển

Đọc Giăng 17:1-5. Chúa Giê-su có ý gì khi Ngài phán: “Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha” (Giăng 17:1)?

Giăng bắt đầu viết sách bằng lời giới thiệu Chúa Giê-su là Con Đức Chúa Trời và là Đấng đã dựng nên mọi sự. “Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài” (Giăng 1:3). Giăng cũng nói về sự vinh hiển của Chúa Giê-su: “Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta, đầy ơn và lẽ thật; chúng ta đã ngắm xem sự vinh hiển của Ngài, thật như vinh hiển của Con một đến từ nơi Cha” (Giăng 1:14). Trong Hy ngữ, từ “sự vinh hiển” có nghĩa là “sự sáng sủa”, “danh tiếng” và “danh dự”. Giăng dùng từ “vinh hiển” để nói về việc người ta tôn vinh Chúa Giê-su như thế nào và Ngài được Đức Chúa Trời yêu quý như thế nào.

Trong sách Giăng, ông kết nối ý tưởng tôn vinh Chúa Giê-su với chủ đề về “thời điểm” của Ngài. Có nghĩa là thời điểm Ngài hy sinh (*so sánh với Giăng 2:4; 7:30; 8:20; 12:23-27; 13:1; 16:32; và 17:1*). Vì vậy, thập giá là thời điểm của sự vinh hiển của Chúa Giê-su.

Có thể nghĩ ý tưởng này thật kỳ lạ. Làm sao thập tự giá có thể là thời khắc vinh hiển vì khi đó Chúa đối diện với hình phạt tàn nhẫn và nhục nhã nhất của thế giới La Mã xưa? Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho ta thấy câu chuyện thiên đàng được kết nối với câu chuyện của chúng ta như thế nào.

Là một Con Người sống giữa chúng ta, Chúa Giê-su đối diện với một cái chết vô cùng kinh khiếp. Ngài chịu đau đớn, bị đóng đinh trên thập tự giá như một tội phạm kinh tởm. Trước khi chết, Chúa Giê-su đã kêu lên: “Ê-li, Ê-li, lam-ma-sa-bách-ta-ni? nghĩa là: Đức Chúa Trời tôi ơi! Đức Chúa Trời tôi ơi! Sao Ngài lìa bỏ tôi?” (*Ma-thi-ơ 27:46*). Ta thấy bề tối của thập tự giá mang tính con người này trong sách Ma-thi-ơ và Mác (*Ma-thi-ơ 27:46; Mác 15:34*).

Nhưng thập tự giá còn có một mặt khác: Đó là mặt vinh hiển. Ta thấy sự vinh hiển này trong sách Lu-ca và Giăng (*Lu-ca 23:32-47; Giăng 19:25-30*). Ta thấy thập giá là nơi Đức Chúa Trời cứu rỗi tội nhân và ban lòng thương xót của Ngài cho họ. Ngoài ra, Chúa Giê-su, Con Đức Chúa Trời, cũng dâng chính mình Ngài cho Đức Chúa Cha.

Thật diệu kỳ phải không? Sự vinh hiển tối thượng của Đức Chúa Trời được thể hiện trong sự xấu hổ tồi tệ nhất của Ngài khi Ngài chấp nhận tội lỗi của ta là tội lỗi của Ngài.

Hãy nghĩ về ý nghĩa của việc Đức Chúa Trời cần phải chết trên thập tự giá để cứu ta khỏi tội lỗi. Ý tưởng này cho ta biết tội lỗi thực sự tệ hại đến mức nào?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc sách của Ellen G. White, “‘God With Us,’” in *The Desire of Ages*, tr. 19–26.

“Chúa Giê-su đã phán, “Khi ta đã được treo lên khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người đến cùng Ta” (*Giăng 12:32*). Tội nhân phải nhìn thấy Đấng Cơ Đốc tức Đấng Cứu Thế chịu chết để chuộc tội thế gian, và khi ta nhìn xem Chiên Con của Đức Chúa Trời bị treo trên cây thập tự, bấy giờ sự huyền nhiệm về chương trình cứu rỗi bắt đầu lóe sáng trong tâm trí ta và sự trọn lành của Đức Chúa Trời dẫn ta đến sự ăn năn. Chúa Giê-su đã bày tỏ tình yêu không thể hiểu nổi khi Ngài chết thay cho tội nhân; và khi tội nhân nhìn thấy tình yêu này, lòng họ mềm dịu lại, một ấn tượng tốt đẹp ghi sâu vào tâm trí họ làm cho họ phải ăn năn lỗi lầm của mình.

Đôi khi con người tự cảm thấy hổ thẹn về đường lối tội lỗi mình và tự mình chừa bỏ những thói quen xấu trước khi cảm thấy được thu hút đến cùng Đấng Cơ Đốc, nhưng điều đó xảy ra cũng là bởi quyền năng của Đấng Cơ Đốc thúc đẩy họ, giúp họ chân thành khao khát làm lành và nỗ lực phục thiện. Có một ảnh hưởng mà họ hoàn toàn không hay biết đang hành động trên tâm hồn họ, làm cho lương tâm họ bình tĩnh và cuộc đời được cải hóa. Khi Đấng Cơ Đốc hướng cặp mắt họ đến thập tự giá Ngài để nhìn xem Đấng vì tội lỗi họ mà bị đâm, thì điều răn của Đức Chúa Trời trở về cùng lương tâm họ.”—Ellen G. White, *Con Đường Giải Thoát*, tr. 22, 23.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao sách *Giăng* bắt đầu bằng cách kể về Chúa Giê-su là Đấng Tạo Hóa? Đối với hội thánh, chủ đề này cho ta biết gì về tầm quan trọng đối với mọi điều ta tin tưởng? Tại sao hiểu đúng về Sự Sáng Tạo lại rất quan trọng đối với ta? Kinh Thánh dạy ta điều gì về chủ đề này?
2. Chúa Giê-su vừa là Đức Chúa Trời và vừa là con người trọn vẹn. Tại sao lẽ thật này là một phần quan trọng trong đức tin của chúng ta? Điều gì sẽ xảy ra với đức tin của chúng ta, nếu Chúa Giê-su chỉ là con người chứ không phải là Đức Chúa Trời, đã chết trên thập giá? Là Cơ-Đốc nhân, ta sẽ mất đi điều gì nếu Chúa Giê-su không phải là Đức Chúa Trời hằng hữu?